

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Mollis, Et Delicatvs. Descriptio XLVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

argentum quoque aut tamen si hospites habeo, tamen utatur licet, nos Samijs delectabimur. Quid ego, quæ deinde gesta sunt narræ? cuiusmodi est hominis natura, ut quæ singulis diebus efficiat, gloria, atque ostentatione; ca vix annuo sermone enarrare possim.

I D E M.

Descriptio XLVI.

Petronius
in Satyri.

Secundum hanc formulam imperamus Eumolpo, ut plurimum tussiat, ut sit modo solutioris stomachi, cibosque omnes palam damnet; loquatur aurum, & argentum, fundosque mendaces, & perpetuam terrarum fertilitatem. Sedeat præterea quotidie ad rationes, tabulasque testamenti omnibus fidem renouet, & ne quid scenæ deesset, quotiescunq; aliquem nostrum vocare tentasset, alium pro alio vocare, ut facile appareret dominum etiam eorum meminisse, qui præsentibus non essent.

Nota.

Ut plurimum tussiat. Festinus quidem ista descriptio, sed plenior, quam habet Cicero 4. ad Herennium de qua superius.

Loquatur aurum & argentum.

Ad eloquentiam sape refertur, ut apud D. Greg. Nazianzenium in samoicis χρυσου & λαδου τω απαι & περ τοσδε λογος.

Hic pecuniosi hominis nummatam ostentationem designat.

Ne quid scenæ deesset. Erat enim verè Dicus Scenicus in tuis komædiis.

Alium pro alio, Hac ostentatoris ars bene exprimitur à Cornificio, vel potius Cicerone.

D I V E S.

Descriptio XLVII.

Ex Cicero
no pro Rosc.

Habet enim relaxandi causa rus amcenū, & suburbanum, plura præterea prædia, neque tamen vllum nisi præclarum, & propinquum: Domus referta vasibus Corinthijs, & Deliacis, in quibus est Authepa illa, quam tanto pretio nuper mercatus est: ut qui prætereuntes pretium annumerari audiebant, fundū venire arbitrarentur. Quid præterea gelati argenti? Quid stragulae vestis? quid pictarum tabularum? quid signorum? quid marmoris a-

putid illum putaris esse tantum scilicet, quantum è multis, splendidisq; familijs in turba, & rapinis coaceruari, vna in domo potuit, familiam vero quantam, & quam varijs cum artificijs habeat, quid ego dicam? mitto hæc artes vulgares, coquos, pictores, lecticarios, animi, & aurium causa tot homines habet, ut quotidiano cantu vocum, & neruorum, & tibiarum, nocturnisq; conuiujs, tota vicinitas personet.

MOLLIS, ET DELICATVS.

Descriptio XLVIII.

Ex Cicero. 1.
5. in Verr.

Hic ita viuere iste bonus Imperator, ut ne cum facile hibernis mensibus non modo extra lectum, sed ne extra lectum quidem quisquam videret. Ita dici breuitas conuiujs, noctisq; longitudo stupris, & flagitijs contrebatur. Cum autem ver esse cõperat, cuius in nomen iste non à Fauonio, neque ab aliquo astro notabat, sed cum rosmi viderat: tunc incipere ver arbitrabatur, dabat se labori, atque itineribus, in quibus usque eo se præbebat patientem, atque impigritum, ut eum nemo vnquam in equo sedentem videret. Nā ut mos fuit Bithyniæ regibus, lectica hexaphora ferrebat, in qua puluinus erat perfucidus, melitensi rosa fartus ipse autem coronā habebat vnā in capite, alteram in collo, reticulumque ad nares sibi admouebat, tenuissimo lino minutisque maculis, plenum rosæ: sic confecto itinere, cum ad aliquod oppidum venerat, eadem lectica usque in cubiculum deferrebat, eò veniebant Siculorum magistratus, veniebant equites Romani, id quod ex multis iuratis audistis: Controuersia: iudicia deferrebat: paulo post palam decreta auferebantur: Deinde vbi paulisper in cubiculo pretio, non æquitate, iura descriperat: Veneri iam, & Libero reliquum tempus debere arbitratur: quo loco mihi non prætermittenda videtur præclari Imperatoris egregia, ac singularis diligentia: nam scitote esse oppidum in Sicilia nullum ex ijs oppidis, in quibus prætores consistere, & conuentum agere solent: quo in oppido non isti ex aliqua familia non ignobili delecta mulier esset. Itaque nonnullæ ex eo numero in conuiuio adhibebantur palam, si quæ erant castiores, ad tempus veniebant, lucem & conuentum vitabant.

Yyy

Nota.

Nota.

Ex Fauonio. Hoc iudicium Hor. tij od. 4. l. 1.
Solutur acris hyems grata vice veris. & Fa-
uoni.

Letica Hexaphora. Qua scilicet à sex ser-
uis succollantibus portaretur. Mart. l. 2. ep. 81. &
Iuuenal. Satyr. 1. V. 66. Plerumque octo adhibe-
bantur. & fiebat oct. phorum, de quo intelligen-
das Catullus.

Non inquam mihi fuit tam maligne,
Vt Prouina quod mala incidisset,
Non possem, octo homines parare rectos.
Sed cum rosam. Et certe dixit Pancrates.

Καὶ ῥόδον εἰαρινῶσιν ὑνοῖ γόμφου ρεφύ-
ροισιν.

Vnam in capite. Frequens in conuiujs ad
coronatum vnum rosa, unde eam regnare dixit
Martialis. ep. 19. l. 1.

Dum regnat rosa, dum madent capilli.

Hanc lasciuia Christiani in honorem spi-
ritus corona Domini postea detestati sunt, quod
testatur Clemens Alexandrinus Pedag. l. 2. c.
8.

Αλόγιστον ἀκροκότας ἡμᾶς τὴν κύριον ἀκάν-
θαις ἐσεμμένον αὐτοὺς ἐν τρυφῶτας τῷ σε-
μνῷ κορεῖς πάθει ἀναδέσσει τοῖς ἀνδρασι.

In animum est, nos cum audierimus Dominum
spiritu coronatum, quasi venerandis Christi cru-
ciatibus insultarimus, redimimus floribus. Auri-
fem damnatum à senatu, quod inter bella puni-
ca coronatus visus esset, dixit in Iliadibus

Alterum in collo. Hanc hypochymiadem
nominatam memorat Theophrastus Deiprosopt. l. 1.
l. 15. Ἐκάλει δὲ ἐπὶ τοῖς περὶ τοῦ τοῦ τράχλου σφα-
νοὺς ὑποδομιάδας, Quod habitum, & tanquam
suffitum ex inferiori parte exhalarent.

Controuersia secretò deferebantur.

Hoc in Seronato grauius reprehendit Si-
donius Apollinaris lib. 2. ep. 1.

In cubiculo damnat, in quaestione dormi-
tat.

MOLLES.

Item.

Hos quos video volitare in foro, quos stae
ad curiam, quos etiam in Senatum venire:
qui nitent vnguentis, qui fulgent pur-
purâ, malle fecum suos mili-
tes eduxisset. Id. Ca-
sil. 2.

MOLLIVM HABITVS.

Descriptio XLIX.

Ἀκωνικὸν δὲ οὐδὲν περὶ αὐτοὺς ἐφάνη-
το, ἀλλ' ἀβρότερον αὐτῶν εἶον, καὶ σφοδ-
ροῦς μεσοῖσιν, ἀνδρες λῆστοι τὰ σκέ-
λη, λιπαροὶ τοῖς κόμῃς, καὶ μήτε γένοις χρω-
μαροὶ, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἐπιπλάττωμα μαλακοί.
Philost. in Apol.

Item.

Ὅ γὰρ ἴδων τὸ πορνότροπα σεβῆτα διὰ
τὴν ἀγορᾶς, εἰ σεφάνω καὶ μύροις μεθύ-
οντα, καὶ κωμάζοντα, καὶ πάσης ἀπο-
λασῆς ἐπιπλάττωμα, καὶ ἄδοντα πρε-
πούσας τῶ βίῃ.

Synesius ad fratrem.

Item.

Idcirco animas misit, vt diuini ponderis,
& grauitatis obliuæ gemmas, lapillos, marga-
ritas, castitatis dispendio compararent? con-

ERant autem habitu haudquaquam Laco-
nico, sed molli atque lasciuo, atque ipsis
delicijs omnibus affluabant, expolitis cru-
ribus, comis autem vnguento stillantibus,
abrasis barbis, vestitu in superfluxo, ac mol-
li.

Hic enim videns scortatorem per forum
volitantem, coronatum, & vnguentis e-
brium, perulenter lasciuientem, omnique tur-
pitudine oppletum, & cantus canentem vitæ
accommodatos.

spiciendis quærent corporibus fucos, in-
necterent his colla, lammas pertunderent au-
rium, immittuerent frontes limbis, fuligine
oculos obumbrarent, nec in formas erubescerent